

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till
landskapslag om stabilisering av vissa
lantbrukskrediter.

På grund av att tillgångarna på räntestödsmedel varit otillräckliga har många som varit berättigade till kredit enligt landskapslagen om disposition av jord (9/59) och landskapslagen om främjande av gårdsbruk (54/78) nekats räntestödslån och därför varit tvungna att för förvärv av eller bebyggande av gårdsbrukslägenhet uppta lån hos kreditinrättningarna på gängse villkor.

För att skuldbördan för ovan avsedda, i hög grad skuldsatta odlare, som har upptagit krediter och som enligt landskapslagen om främjande av gårdsbruk är att betrakta såsom låneberättigade, skall kunna lättas och dessa odlare därigenom försättas i ungefär samma ställning som de vilka fått kredit mot låg ränta, föreslår landskapsstyrelsen stiftande av en lag av engångskaraktär om stabilisering av vissa lantbrukskrediter. Enligt förslaget skulle ett särskilt stabiliseringslån kunna beviljas odlare av nämnt slag för betalning av krediter som de under tiden 1 januari 1974 - 29 september 1978 har upptagit på gängse villkor hos kreditinrättningar för anskaffning av brukningsenhet, tillskottsområde eller outbrutet område av lägenhet eller för bebyggande av brukningsenhet. Stabiliseringslån skulle beviljas i form av räntestödslån. Den föreslagna lagen motsvaras i riket av lagen om stabilisering av vissa lantbrukskrediter (FFS 79/79).

Detaljmotivering

2 §. Stabiliseringslån skulle kunna beviljas den som är kreditberättigad enligt landskapslagen om främjande av gårdsbruk (54/78) för betalning av kredit, som upptagits hos kreditinrättning för förvärv av brukningsenhet, tillskottsområde eller outbrutet område av lägenhet. Krediter som har föranletts av förvärv av bostadslägenhet, skulle således inte stabiliseras.

Enligt paragrafens 2 mom. skulle stabiliseringslån också kunna beviljas för kredit upptagen för byggande, utvidgande och grundreparation av sådan byggnad för vilken kan beviljas i landskapslagen om främjande av gårdsbruk avsedda byggnadslån, bostadslån eller räntestödslån för bostad.

Stabiliseringen skulle omfatta lån som beviljats av kreditinrättningar på gängse villkor för ovan nämnda ändamål under tiden mellan den 1 januari 1974 och den 29 september 1978.

3 §. Stabiliseringslån skulle kunna beviljas till högst det belopp som då lånet beviljas ännu inte har betalats tillbaka. I lån skulle dock inte få ges mer än 75 % av anskaffningspriset för brukningsenhet, tillskottsområde eller outbrutet område av lägenhet, inte heller mera än 60 % av de godtagbara byggnadskostnaderna. Förstnämnda procentsats överensstämmer med det maximibelopp som stadgas för jordinköpslån i 33 § 1 mom. landskapslagen om främjande av gårdsbruk och sistnämnda överensstämmer med det som stadgas för byggnadslån i nämnda paragrafs 2 mom.

4 §. Eftersom avsikten är att lätta skuldbördan endast för de odlare som varit tvungna att utan stöd av landskapet förvärva sina lägenheter eller utvidga eller bebygga dem, har vissa restriktioner för beviljande av stabiliseringslån införts i paragrafens 1 mom.

Det kan inte anses vara riktigt att sökanden får stöd av landskapet för uppförande av byggnad, för vilken lån inte skulle ha kunnat ges enligt de bestämmelser som gällde vid den tidpunkt då byggnadsarbetet påbörjades, därför har ett förbud mot sådan långivning fogats till paragrafen.

5 §. Enligt 13 § i föreliggande lagförslag skulle i fråga om förutsättningarna för beviljande av stabiliseringslån och sålunda t.ex. ifråga om de förutsättningar som ställs på varje brukningsenhet, gälla vad i landskapslagen om främjande av gårdsbruk och med stöd av den utfärdade bestämmelser har stadgats angående lån som beviljats för motsvarande objekt. Det bör dock anses skäligt att beviljande av stabiliseringslån i vissa fall kan ges även om förutsättningarna inte till alla delar skulle föreligga ifråga om brukningsenheten. Därför föreslås att landskapsstyrelsen ges rätt att av sär-

skilda skäl besluta att stabiliseringslån får beviljas för sådan brukningsenhet.

6 §. De restriktioner som föreslås intagna i denna paragraf föranleds av att stabiliseringslån skall komma endast sådana odlare till del vilkas skuldbörda är av den storleken att det bör anses ändamålsenligt att bevilja dem lån. Vid lagens tillämpning bör å andra sidan tillses att stabiliseringslån inte beviljas, om beloppet av lantbrukarens skulder är så stort att inte ens beviljandet av lån kan anses hjälpa honom tillräckligt.

8 §. Enligt 1 mom. i denna paragraf skulle stabiliseringslån beviljas i form av räntestödslån.

Paragrafens 2 mom. föranleds av att, det inte kan anses motiverat att ansvaret för stabiliseringslån läggs på landskapet, när det är fråga om stabilisering av en redan existerande kredit.

11 §. Beträffande den årliga räntan på stabiliseringslån skall gälla vad därom i riket är stadgat. I rikslagen (11 §) stadgas att den årliga räntan på stabiliseringslån, vad gäller den i lagen om främjande av den regionala utvecklingen (FFS 451/75) avsedda första zonen (vari ingår Brändö, Föglö, Kumlinge, Kökar, Sottunga och Vårdö kommuner) är tre procent och inom andra zonen (övriga delar av landskapet) fyra procent.

12 §. I rikslagens motsvarande paragraf (12 §) hänvisas till 71 § 2 mom. lagen om gårdsbruksenheter (FFS 188/77) vari stadgas att återbetalning av avkortningar av jordinköps-, syskonandels- och byggnadslån i fråga om person i svag ekonomisk ställning inleds inom utvecklingsområde två år efter den tidpunkt då erläggandet av betalningarna normalt skall börja och annorstädes i landet ett år efter nämnda tidpunkt. Detta stadgande gäller sålunda inte t.ex. räntestödslån för bostad.

Av motiveringen till rikslagen framgår att villkoren i 71 § 2 mom. lagen om gårdsbruksenheter skall i fråga om stabiliseringslån tillämpas oberoende av för vilket objekt den kredit har beviljats som det är fråga om att stabilisera.

Då detta kan anses skäligt eftersom stabiliseringslån endast skulle beviljas sådana odlare som är i avsevärd grad skuldsatta föreslås samma villkor gälla i landskapet.

13 §. Enligt denna paragraf skulle beträffande omständigheter som berör stabiliseringslångivning, med i lagen stadgade undantag, gälla vad i fråga om lån för motsvarande

objekt är stadgat i landskapslagen om främjande av gårdsbruk och med stöd av den utfärdade bestämmelser. I paragrafen har uppräknats de viktigaste bland de omständigheter det härvid är fråga om.

14 §. Denna paragraf har samma innehåll som stadgandet i 57 § landskapslagen om stödjande av gårdsbruk.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g
om stabilisering av vissa lantbrukskrediter

I enlighet med landstingets beslut stadgas:

1 §.

För att lätta lantbrukarnas skuldbörda kan, i enlighet med vad i denna lag stadgas, stabiliseringslån beviljas inom ramen för det belopp för räntestödslån till lantbruket, som upptagits i landskapets ordinarie årsstat för år 1979.

2 §.

Stabiliseringslån kan beviljas enligt landskapslagen om främjande av gårdsbruk (54/78) kreditberättigad person som på gängse villkor har upptagit lån hos kreditinrättning under tiden mellan den 1 januari 1974 och den 29 september 1978 för förvärv av brukningsenhet, tillskottsområde eller outbrutet område av lägenhet eller för bebyggande av brukningsenhet.

Med bebyggande av brukningsenhet avses i 1 mom. uppförande, utvidgande och grundreparation av byggnader som avses i 32 § 1 mom. 3 och 4 punkterna landskapslagen om främjande av gårdsbruk.

3 §.

Stabiliseringslån kan beviljas till högst det belopp som, när lånet beviljas, utestår av i 2 § 1 mom. avsedd kredit, dock inte till mera än 75 procent av anskaffningspriset för brukningsenhet, tillskottsområde eller outbrutet område av lägenhet, inte heller till mera än 60 procent av de godtagbara byggnadskostnaderna.

4 §.

Stabiliseringslån får inte beviljas, om sökanden ansvarar för betalning av köpeskilling, vilken med stöd av landskapslagen om främjande av gårdsbruk eller landskapslagen om disposition av jord (9/59) i samma syfte har givits på kredit på sedvanliga betalningsvillkor, eller för betalning av lån, som har beviljats med stöd av nämnda lagar eller landskapslagen om räntestödslån för lagerutrymmen för lantbruksprodukter (76/77) eller landskapslagen om lantbrukets grundkredit (7/66). Stabiliseringslån får inte heller beviljas om i 2 § 1 mom. avsedd kredit har upptagits för uppförande av byggnad, för vilken stöd inte hade kunnat givas i form av lån enligt någon av nämnda lagar vid den tidpunkt då byggnadsarbetet påbörjades.

5 §.

Landskapsstyrelsen kan av särskilda skäl besluta att stabiliseringslån får beviljas även för brukningsenhet, som inte motsvarar de förutsättningar för erhållande av lån vilka i enlighet med landskapslagen om främjande av gårdsbruk samt med stöd av den utfärdade bestämmelser är gällande för envar brukningsenhet.

6 §.

Stabiliseringslån får beviljas endast då det återstående kapitalbeloppet av skulder, föranledda av förvärv, bebyggande och annan iståndsättning av brukningsenhet samt av anskaffning av icke levande lantbrukslösöre, den 29 september 1978 har utgjort och då lånet beviljas alltjämt utgör minst 30 procent av det gängse värdet av sökandens fasta egendom, eller då det sammanlagda beloppet av sökandens skulder och andra honom åvilande prestationer vid nämnda tidpunkter överstigit 50 procent av nämnda gängse värde.

7 §.

Låneansökan skall göras inom fyra månader efter det lagen trätt i kraft. Till ansökan skall jämte andra utredningar fogas styrkt avskrift av skuldförbindelsen för ovan i 2 § 1 mom. avsedd kredit samt kreditinrättningens intyg angående det ändamål för vilket krediten använts, det kapitalbelopp av krediten som inte hade återbetalts den 29 september

1978 och som var obetalt när ansökan gjordes samt den återbetalningstid som återstod vid sistnämnda tidpunkt.

Till låneansökan skall fogas i 1 mom. nämnda utredningar även i fråga om andra i 6 § avsedda skulder och icke erlagda prestationer.

8 §.

Stabiliseringslån beviljas i form av räntestödslån.

Landskapet får inte åläggas ansvar för någon del av stabiliseringslån.

9 §.

Stabiliseringslån beviljas av de kreditinrättningar som avses i 30 § landskapslagen om främjande av gårdsbruk.

Fordringsbevis som gäller stabiliseringslån skall inte stämpelbeläggas.

10 §.

Återbetalningstiden för stabiliseringslån är minst fem och högst femton år.

11 §.

Beträffande den årliga räntan på stabiliseringslån gäller vad därom i riket är stadgat.

12 §.

Återbetalning av avkortningar av stabiliseringslån skall inledas två år efter den tidpunkt då erläggandet av betalningarna normalt skall börja.

13 §.

I fråga om stabiliseringslån gäller beträffande förutsättningarna för beviljande av lånen, förfarandet vid beviljande, lånevillkoren, säkerheter, betalning, beviljande av anstånd, förlängning av tiden för återbetalning av räntestödslån, straffränta, uppsägning och överföring samt bestämmande av räntegottgörelser och förvaltningsarvoden, erläggande av dem samt om rätt för landskapsstyrelsen att styra lånemedlen ävensom angående andra omständigheter i samband med långivningen, med i denna lag stadgade undantag, vad i landskapslagen om främjande av gårdsbruk samt med stöd av den utfärdade bestämmelser är stadgat om lån, som beviljas för objekt av motsvarande slag.

14 §.

Person som handhar i denna lag avsedda uppgifter är ansvarig

för deras fullgörande på samma sätt som tjänsteman.

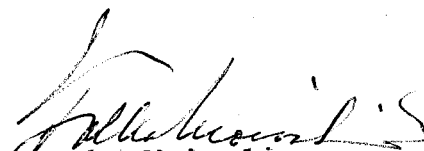
15 §.

Närmare bestämmelser angående tillämpningen och verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Mariehamn den 23 april 1979

L a n t r å d

Extra lagberedningssekreterare

Folke Woivalin

Elisabeth Naclér